

Я зустріла Любов

Тетяна Булат

Я зустріла Любов на світанку:

— *Йдеш куди?* - запитала тихенько.

А Вона у ранковім серпанку

Пролітала по місту швиденько.

— *Не спіши,* — попросила ласкаво, —

Зупинися цим ранком бадьорим,

Ми з тобою не випили кави,

Просто, разом давай поговорим.

Як живеш і до кого приходиш?

Чи тебе зустрічають, шанують?

Де слова для розради знаходиш,

Чи тебе поважають, цінують?

— *Я живу у серцях, що кохають,*

Там, де я необхідна, потрібна.

А буває, що і зневажають

У родинах "людиноподібних".

Так Любов, піднімаючи каву,

Допивала із присмаком смутку.

Чиста, світла, пряма, не лукава...

— Час мені вже. - Піднялася хутко

І пішла. Я ж сиділа й гортала

Кадри в пам'яті, спогадів крила...

— *А Любов і в мій дім прилітала*

І частинку свою залишила)